

ШАНОВНА АКАДЕМІЧНА СПІЛЬНОТО!

Сердечно вітаю всіх із найсвітлішими й найулюбленішими зимовими святами – Новим роком і Різдвом Христовим, які у нашій уяві завжди асоціюються з благодатним світлом родинного вогнища, надіями та сподіваннями людей на краще майбуття.

Напередодні свят я щиро дякую колективу за трудові досягнення та наукові здобутки, розуміння та підтримку, прагнення зробити життя університету цікавішим!

Новий рік – це завжди новий етап у житті, нові задуми та починання. 2018 рік був надзвичайно насичений та вимагав напруженої роботи всього колективу. Нам є чим пишатися і чому радіти в ці передноворічні дні!

Тому бажаю всім віри в себе, в людей, у те, що, незважаючи на перешкоди, будь-яка справа, якщо вона робиться від щирого серця, буде успішною. Давайте увійдемо в Новий рік із чистими помислами, наповнимо його добримими справами, гідними вчинками, любов'ю до наших рідних і близьких.

Нехай Різдвяна зоря запалить у Ваших серцях вогонь віри та любові, надії і оптимізму, насади та невичерпної енергії, нових звершень і успіхів, взаєморозуміння та гарного настрою! Нехай ці зимові свята принесуть усім мир, злагоду і достаток, увійдуть до Вашої оселі добром і радістю, надихнуть на нові вагомі здобутки! Бажаю усім Вам та Вашим сім'ям міцного здоров'я, щастя, творчої насади та успіхів у роботі.

Надія СКОТНА,
ректор, професор

ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ ТА ПРАЦІВНИКИ УНІВЕРСИТЕТУ! ДОРОГІ СТУДЕНТИ!

Щиро вітаю Вас із Різдвом Христовим та Новим 2019 роком! Нехай новонароджений Христос, за заступництвом Пресвятої Богородиці, наповнить у ці Різдвяні Свята та в Новому році Ваші серця своїми щедрими ласками, любов'ю і теплом. Нехай Ваші долівки повняться добром, радістю та Божим благословінням, а очі світяться щастям. Хай різдвяна коляда лунає на весь світ і звеселяє Вас.

Хочу побажати, щоби у святі дні кожен із нас зробив усе можливе, аби серце було яслами для Новонародженого Ісусика. Я бажаю Вам, щоб радість Різдва Христового перебувала в душах, давала надію на життя, давала стимул життю, яке з багатьох причин є складним.

Зі співом ангелів про мир на землі та славу на висотах завітаймо сьогодні до тих, хто сумує через втрату рідних та близьких, хто страждає від отриманих ран і тих, хто в полоні й ув'язненні. Як у цю різдвяну ніч радість перемагає смуток, а небесне світло – темряву, так нехай у своєму Різдві наш Спаситель сповнить нас силою звитяги добра над злом, правди над неправдою, і небесний мир хай здолає війну.

Усім від усього серця зичу веселих свят Різдва Христового, смачної куті та дзвінкої коляди!

Христос народився! Славимо Його!

о. Олег КЕКОШ,
капелан університету

ШАНОВНА УНІВЕРСИТЕТСЬКА ГРОМАДО!

Прийміть щирі вітання з Новим Роком та Різдвом Христовим!
Бажаю у всьому знаходити користь і радість. Нехай вороги допоможуть відчутти смак життя, а друзі – подолати всі перешкоди. Хай неприємності дадуть безцінний досвід, а натхнення допоможе зробити життя кращим. Бажаю оновлення та чистоти у всьому і завжди. Нехай майбутнє принесе розуміння сенсу буття та усвідомлення власного щастя! Бажаю Вам, щоб минуле приходило лише світлим спогадами, а справжнє залишалося радісним і успішним!

Нехай новонароджений Господь обдарує усіх нас своєю дитячою любов'ю та щирістю. Нехай наші серця будуть сповнені Божим теплом, яке зігріватиме потребуєчих радістю, та миром, який проганятиме всякий страх та злобу! І коли Різдвяна ніч блисне зірками, нехай омріяне і найдорожче Ваше бажання здійсниться!

Олена КУЦИК,
доцент, голова профкому
працівників

ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ, СПІВРОБІТНИКИ ТА СТУДЕНТИ!

Новий рік та Різдво Христове – свята сімейні.
Бажаю кожній родині накрити святковий стіл, за яким і привітати один одного. А ще – радості, віри і, звичайно, удачі та надії! Плекайте в собі життя! Нехай у кожній сім'ї настане порозуміння між різними поколіннями.

Бажаю також усім миру і спокою, добра, достатку, любові, щастя, душевної рівноваги, успіхів у всіх починаннях, міцного здоров'я та всіх благ! Нехай справдяться усі очікування і збудуться найзаповітніші мрії!

Ігор ПІВЧАК,
голова профкому студентів

ВІТАЄМО ІЗ ЮВІЛЕЄМ!

Найщиріші вітання із 60-ти річчям шлемо керівнику педагогічної практики **Володимирові Йосиповичу КОБРІЮ**.

Пройдена велика частина шляху, а в серці живе молодіцька завзятість, навіть юнацький запал! Вітаємо з ювілеєм і бажаємо, щоб ніякі неприємності зі здоров'ям не завадили кожному дню бути щасливим і прекрасним. Щоб легка хода говорила всім навколо, що у Вас живуть молоді сили, запал і радість буття!

Бажаємо з оптимізмом продовжувати свій шлях, пишатися прожитими роками і досягнутими успіхами, дорожити близькими й зігрівати своє серце любов'ю. Міцного авторитету Вам на роботі та теплоти вдома!

*Як не дивись, з якого боку,
А Ви ще чоловік нівроку;
Хоч за плечима шістдесятка,
Та Вам позаздрять молодятка.
Бо вікові Ви не підвладні,
Такі ж бадьорі і принадні,
Дух молодечий б'є фонтаном,
Вам на спочинок ще зарано.
Ну, а завершити усе це
Такою б фразою хотілось,
Аби гаряче Ваше серце
Ще довго без ремонту билось.*

Колектив
навчально-методичного відділу

ВІТАЄМО ІЗ ЗАХИСТОМ!

Викладача кафедри практики англійської мови
Ірину Анатоліївну ГАРНИК
зі здобуттям наукового ступеня кандидата педагогічних наук та її наукового керівника проректора з наукової роботи професора Миколу Пантюка.

Старшого викладача кафедри методики музичного виховання і диригування

Романа Миколайовича МИХАЦЯ
зі здобуттям наукового ступеня кандидата педагогічних наук та його наукового керівника професора В.І. Федоршина.

Викладача кафедри практики німецької мови
Галину Богданівну МЕЛЕХ
зі здобуттям наукового ступеня кандидата філологічних наук.

Старшого викладача кафедри інформатики та інформаційних систем

Романа Івановича ПАЗЮКА
зі здобуттям наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук.

Актуальне інтерв'ю

СУМНІВ СЛІД УСУНУТИ ТВЕРДИМ ЗНАКОМ ЗМІЦНЕННЯ ВІРИ В КРАЩІ НАЧАЛА

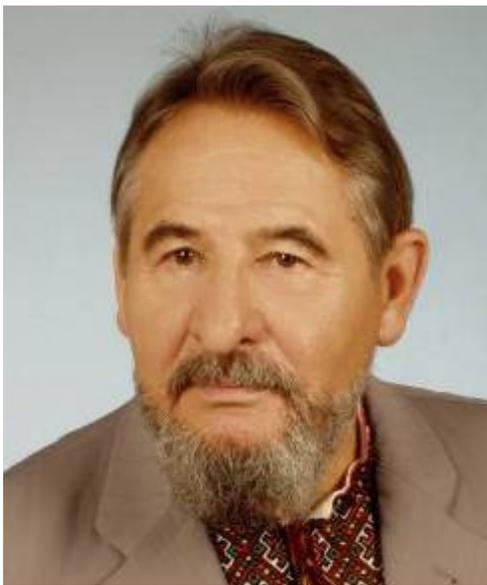
Наближення Нового року завжди викликає спонуку оглянутись на те, що судилося побачити й пережити за попередні місяці. Ведемо розмову із доктором філологічних наук, академіком АН Вищої школи України, завідувачем кафедри германських мов і перекладознавства Миколою ЗИМОМРЕЮ.

– Рік, як і річка, пливе. Ще трішки і минуть останні його дні. Що він «вихилив» Вам упродовж 12 місяців?

– Так, власне, тому й кажуть: «Час рікою пливе...» І нечасто перший-ліпший пригадає про те, що йдеться про пісню на слова Івана Франка та музику Богдана Лепкого. Патрон нашого університету завжди й повсюди спроможний допомогти. Та, на жаль, все ще рідко звертаємося до його потужного слова – розмаїттю значеннями й красивого барвами. Останні дні року несуть із собою щось містичне. «Вихилити» можна «живу воду» в ошатній корчмі «Деця в нотаря». Але маєте рацію: час також «вихиляє»... Бо наприкінці року людина осмислює те, що вже за плечима. Мимоволі рояться думки: чи все зробив так, як потрібно. Можливо, доцільно було зробити зовсім інакше. Що ж чотири пори року «вихилили» на мою царину? Скажу одверто: в моїй кресані було більше місяця, ніж тої царини. Однак годі з услякими роздумами, бо добре так, як є...

– Яким був для Вас 2018-ий? Чим він увійде в життєву Вашу канву й виробничу хроніку кафедри германських мов і перекладознавства?

– Як руку на серце, то він потішив мене кількома, як кажуть у моєму селі, «півниками». В уяві постають великодні медяники. Передусім, назву факт присвоєння мені почесного звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Хоч відповідний указ підписаний Президентом України Петром Порошенком ще 28 вересня 2017 року, але нагороду отримав з рук голови Львівської обласної державної адміністрації Олега Синютки фактично майже на його зламі й початку 2018-го... Згадую про це насамперед тому, бо вона – в моєму розумінні – є винагородою для всього колективу, де маю за честь працювати упродовж двох десятиліть. Вірю, що нагорода послужить для добрих справ з урахуванням рейтингу, у тому числі в процесі акредитації, яка щойно три дні тому завершилася стосовно спеціальності «Переклад» за магістерським рівнем. Звідси – моє подячне слово, у першу чергу, ректору університету професору Надії Скотній, а відтак усім, хто словом і чином підтримав задану позицію. Я переконаний: і в минулому, і за теперішньої доби непоодинокі особистості заслуговують аналогічного відзначення. Та у цьому сенсі головне інше – діяльність кожного навчально-наукового осередку, в якому (не на декларативний показ), а невтомно трудиться та чи та особа. Отже, стосовно кафедри германських мов і перекладознавства, якою намагаюся чесно керувати ось вже друге десятиліття. Щоправда, з урахуванням і тих років, коли від 2003 року очолював кафедру практики теорії та практики перекладу, заснованої з ініціативи тодішнього університетського очільника Валерія Скотного. Минулого року колектив кафедри був відзначений грамотою за I місце. Щойно захистили докторську дисертацію докторант кафедри Алла Марчишина, а кандидатську працю – Галина Ступницька. А перед тим достроково захистила в Одесі кандидатську дисертацію випускниця першого випуску відділення «Переклад», моя аспірантка Христина Гаврилюк. Якщо ж закроювати бесіду про творчу канву, то цього року побачили світ дві мої художні книжки: збірка образків і мініатюр під назвою «Візерунок життєвих стежин» (Ужгород, 2018, 504 с.) та повість «Політ життєвої мрії» (Ужгород, 2018, 312 с.). До речі, в оформленні обох видань брали участь мої внучка та внук, що принесло мені особливу втіху. Нещодавно прийшов до читача – під патронатом голови Дрогобицької районної ради Михайла Сі-

кори – упорядкований мною (у співавторстві з відомим поетом, перекладачем і вченим Богданом Завідняком) третій том альманаху «Франкова нива» (Львів, 2018, 504 с.), заснований три роки тому з нагоди 160-річчя від дня народження Генія, уродженця славного села Нагуєвичі...

– Які події принесли Вам первинну радість упродовж поточного року?

– Ви добре сказали: первинну. Таку радість принесла мені звістка, що мій колишній студент, а нині завідувач кафедри практики німецької філології Василь Лопушанський, удостосний почесного звання – «Заслужений працівник освіти України». Примітний факт: ми обидва отримали згадані нагороди в один день у місті Лева... Його брат доцент Ярослав Лопушанський, до слова, мій колишній студент та аспірант, отримав у червні цього року високу австрійську нагороду «За заслуги». Це для мене – виняткові події! Звісно, я не належу до тих, хто охо-

че спинається на котурни. Проте відрадно констатувати, що успішно захистилися усі мої аспіранти, зокрема, Василь Ткачівський, Ярослав Лопушанський, Олексій Химинець, Богдан Чуловський, Орест Дорофтей, Володимир Вишинський, Петро Летнянчин, Оксана Бродська, Христина Гаврилюк, Лілія Сипа, Зоряна Дубравська, Галина Ступницька. До того ж із тих спеціальностей, які забезпечують навчальний процес для майбутніх словесників, у т.ч. «теорія літератури», «порівняльне літературознавство», «переклад». Певним чином у цьому ряду можна назвати й кандидата педагогічних наук Лесю Шагалу, з якою у співавторстві написані кілька монографічних праць про українського культурно-освітнього діяча в Польщі Ярослава Грицьковяна. Чим тільки міг, то допомагав, зокрема, також архівними матеріалами, зібраними в 90-х роках, коли довелося працювати в Балтійській вищій гуманітичній школі в Кошаліні. Відрадно, що зміцнюється співпраця кафедри із зарубіжними партнерами, зокрема, з професорами Яном Гжежечком, Якубом Бартошевським та Владиславом Гржежечком (Польща). Нещодавно проведено Міжнародний науковий семінар «Діалог культур: дискурс взаємодії народів».

– Чий образи додають Вам снаги жити й творити на щодень?

– Промайнула думка, чи не слід перепитати Ваше питання. Бо ж його сутність ношу із собою на відстані серця. Йдеться про незабутні образи, приміром, Валерія Скотного, Данила Кузика, Іллі Галайди, а також Владки Юліана Вороновського та о. Софрона, в миру Симеона Яциківа. Кожний є носієм того, що видається непроминальним «у кузні часу». На жаль, усі вони за межею Вічності. А з-поміж живих, які на заслуженому відпочинку, прагну виокремити Юрія Кишакевича, який завжди напоготові простягнути руку допомоги, коли життя підкидає загадки... Добре, що проректор Володимир Шаран продовжує, наприклад, традицію видання посібника для учителів «Календар класного керівника». Не так давно дійшов до читача цінний випуск на 2017 – 2018 навчальний рік, упорядкований Юрієм Кишакевичем; до слова, його перу належить також ціла низка цікаво закреслених краєзнавчих статей, адресованих тому вчителю, яким «школа стоїть»...

– Ви вжили поняття «у кузні часу». Що в її стінах стало для Вас несподіваним у цьому році?

– Ця сполука міститься в назві книжки «Із кузні часу», змістовної антології сучасної словацької поезії, яку в 2007 році впорядкував видатний український поет і вчений із Словацьчини Ілля Галайда (1931 – 2017). Жорстоко несподіванку приніс осінній день, коли 25 жовтня 2018 року обірвалося життя молодого ще колеги, талановитого перекладача Олега Шалати, автор славня Дрогобицького Храму імені Івана Франка – «Дрогобича славя університет»... Це – винятково сумна несподіванка.

(Початок. Продовження на 6-ій сторінці)

НОВА СТОРІНКА КОНКУРСУ «ВІЗЕРУНКИ ПРИКАРПАТТЯ – 2018»

Пам'ятне фото переможців конкурсу, гостей та членів журі

та Роман Пунейко (студент Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка, клас Я. Олексіва). У їхньому виконанні професійно звучали твори Й.С. Баха, Д. Скарлатті, М. Мошковського, В. Рунчака, М. Фрадкіна – М. Різоля, А. Гайдена, Д. Гарта, В. Семенова, Вл. Золотарьова, Б. Преча. Юні і, водночас, достатньо зрілі музиканти захоплювали слухачів харизматикою володіння розмаїтими стилями, досконалою технікою, енергетикою оперування звуком, яка передавалася публіці крізь тонкощі музичної палітри, блискучою інтерпретацією художнього змісту та втіленням художнього образу драматургії музичних творів.

3. 8 грудня (другий день конкурсу). Протягом дня відбувалися конкурсні прослуховування в актовій залі та аудиторії № 7. Вперше, в рамках конкурсу «Візерунки Прикарпаття», впродовж дня у фойє головного корпусу було репрезентовано виставку музичних інструментів, яку привезли давні приятелі конкурсу, заслужені артисти України Роман Молоченко та Олег Шиян із Києва. Кожен бажаний міг «спробувати» високоякісні баяни та акордеони фірми «Юпітер», зробити фото, ознайомитись із прайсами та прейскурантом.

Після обіду відбулися майстер-класи голови журі Миколи Сєврюкова із учасниками різних вікових категорій – ДМШ, спеціалізованих гімназій, консерваторії та академії. Новизною дійства став переклад майстер-класу на італійську та литовську мови, причому сам професор спілкувався виключно російською.

Вечірній концерт представив знаний колектив у країнах Європи «Kyiv classic accordion duo»: заслужений артист України Ігор Саєнко та Олексій Коломоєць. Виконавці запропонували слухачам музику композиторів Ч. Відора, К. Глюка, Г. Форе, С. Прокоф'єва, Ф. Вагнера, Дж. Бізе, К. Дженкінса, П. Сарасате, В. Власова. Варто відзначити, що дует систематично гастролює країнами Європи, їхній репертуар охоплює як музику епохи Бароко, так і віденських класиків, оригінальні зразки, твори

українських композиторів. На минулих проектах ми мали нагоду чути учасників дуету у складі Квартету баяністів імені Миколи Різоля Національної філармонії України Ігоря Саєнка як соліста та у дуєті зі скрипалькою Мирославою Которович.

4. Третій день конкурсу (9 грудня) постав носієм підведення підсумків. На закритті «Візерунків Прикарпаття» виступили представники журі (Ігор Саєнко із Києва, Володимир Мурза із Одеси та ін.) та закордонних делегацій (Маріте Маркевічєне із Гімназії мистецтв ім. С. Сондецькіса міста Шяуляй (Литва) та Адріано Ранієрі із Консерваторії «Luigia D'Annunzio» міста Пескара (Італія)). Голова журі Микола Сєврюков нагородив учасників дипломами переможців й побажав подальших творчих досягнень. Закінчився конкурс концертом лауреатів.

Варто відзначити інформаційних партнерів конкурсу: Українське радіо «Культура», Живе радіо «Воскресіння», Перший канал Національного радіо та телебачення «UA:Перший», портали академічних конкурсів України «Music-Review Ukraine», інтернет-сайти «GoldAccordion.com» та «ABBV.by», соціальні мережі Facebook та Instagram, дрогобицьку інтернет-газету «Майдан».

Отже, XI конкурс «Візерунки Прикарпаття» відкрив нові імена виконавців різного віку, об'єднав різні виконавські школи в єдину академічну спільноту, виявив нові напрямки популяризації баянно-акордеонного мистецтва у світлі євроінтеграції. Щира вдячність за сприяння у проведенні конкурсу ректорату університету в особі ректора професора Надії Скотної, дирекції навчально-наукового інституту музичного мистецтва, усім членам організаційного комітету і кафедри народних музичних інструментів та вокалу.

Серед наших переможців:

Диплом II ступеня – дует баяністів: Микола Близнюк й Іван Медвідь (клас доцентів Івана Фрайта та Євгена Марченка).

*Андрій ДУШНИЙ,
доцент, кандидат педагогічних наук*

Фото на згадку після концерту «Kyiv classic accordion duo»

Актуальне інтерв'ю

СУМНІВ СЛІД УСУНУТИ ТВЕРДИМ ЗНАКОМ ЗМІЦНЕННЯ ВІРИ В КРАЩІ НАЧАЛА

(Продовження. Початок на 3-ій сторінці)

– А якою була з тих, що принесла позитивний настрій?

– Животворну дикцію містила для мене збірка споминів Дмитра Павличка. Сталося так, що я тільки нещодавно дізнався про зміст рекомендації для вступу в лави Національної спілки письменників України, яку написав понад десять літ тому Дмитро Павличко. Звичайно, я знав, що така була. Але поет надіслав її безпосередньо в НСПУ. А тепер маю її текст рекомендації, бо поет вперше видрукував її в своїй новій книжці... Позитивний настрій завжди приносять ті, для яких багато значить слово; до них належать, наприклад, Людмила Краснова, Марія Федурко, Олександра Німилович, Ірина Кліш, Лілія Кобільник, о. Олег Кекош, Корнель Сятецький, Людомир Філоненко, Петро Феценко...

– Справді, життєвий поступ переплітається кольорами, як це переконаливо сформулював Дмитро Павличко в пісні «Два кольори». Чи могли б Ви назвати факти, що закам'яніли в душі, скажімо, за останні п'ять літ?

– Так. Своєрідні стоп-кадри про перебування в столиці України в дні Революції Гідності. Буквально закам'янів у моїй уяві

образ «неба в огні», коли 20 лютого 2014 року особливо тривожно горів київський Будинок профспілок. В моїй душі нуртувало таке враження, що весь Київ охоплений вогнем... Може, сім метрів від входу до будинку пошито два дебели чоловіки гу-пали у великий бубен: бух-бам; бум-бах! Вони були досконало оголені, хоч лютий день віяв дошкульно гострим морозом. Де було тепло? Мабуть, в їхніх грудях. Ще один стоп-кадр: від вхідних дверей майже до вітаря Михайлівського собору лежать зранені повстанці... А чимало з них – без жодного знаку життя...

– Що б Ви побажали студентам у Новому році?

– Пращу побажати успіхів і такого самопочуття, де нема місця розчаруванню. Особливо тоді, коли закрадеться в душу вічне питання: «Що робити?» Сумнів слід усунути твердим знаком зміцнення віри в кращі начала: «Встань – і йди!» А ще мати постійну спонуку від Франкових слів: «Нам пора для України жити!».

– Щиро дякуємо за розмову та бажаємо вам у Новому році міцного здоров'я, плідної професійної діяльності, нових щасливих, успішних і захоплюючих життєвих доріг!

«ГЕРОЇ СЕРЕД НАС!»

Саме таку назву мав творчий проект студентів IV курсу історичного факультету, який відбувся 7 грудня 2018 року. В організації заходу студентам допомагали доценти Світлана Біла та Руслана Попп, а також кафедра історії України. Захід відвідали учителі історії Дрогобича та району, школярі, а також студенти історичного факультету.

Вступне слово виголосила доцент Світлана Біла. Пам'ять загиблих вшановано хвилиною мовчання.

Студенти підготували доповіді і презентації, присвячені Героям Небесної Сотні (Наталія Мацьків – «Сергій Нігоян», Олена Товарницька – «Михайло Жизневський», Анастасія Лабінець – «Юрій Вербицький», Лідія Мазурчак – «Богдан Сольчаник»), воїнам АТО (Анастасія Лабінець – «Василь Бурачук», Катерина Дубина – «Сергій Кривошеєв», Назарій Юрчишин – «Богдан «Апостол»»). Про волонтерів гостям заходу розповіла

студентка Вікторія Кавій.

Студентки IV курсу Тамара Дуда та Софія Швед декламували вірші. Авторські поезії розповіли студентки Христина Пашко та Лідія Мазурчак.

До творчого проекту були також залучені студенти I, II та III курсів. Роман Пелек (гр. ІІ-12Б) презентував авторську композицію, присвячену Героям Небесної Сотні. Христина Шеменда (гр. ІІ-11Б) та Ярина Кіт (гр. ІІ-32Б) виступили з музичними композиціями. Студент групи ІІ-22Б Василь Хорканін декламував вірш, який присвятив Героєві Василю Бурачуку.

Найбільше присутніх вразила зустріч із воїном АТО. Чоловік неодноразово акцентував увагу на вивченні історії для кожного покоління, бо саме знання – це наша зброя.

Лідія МАЗУРЧАК,

студентка історичного факультету (гр. ІІ-41Б)

СПИСОК ПЕРЕМОЖЦІВ І ЕТАПУ

XIX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика

Студенти філологічних напрямів (спеціальностей)

I місце – Олена Терендій (філологічний факультет, гр. У-11М);

II місце – Наталія Куцин (філологічний факультет, гр. УН-21Б);

III місце – Юлія Снігур (філологічний факультет, гр. У-11М);

IV місце – Наталія-Марія Міштурак (філологічний факультет, гр. УА-43Б);

V місце – Любов Ющишин (філологічний факультет, гр. УН-12М).

Студенти нефілологічних напрямів (спеціальностей)

I місце – Світлана Малик (факультет початкової та мистецької освіти, гр. ПОО-33Б);

II місце – Роксолана Пецкович (історичний факультет, гр. ІІ-21Б);

III місце – Оксана Заяць (факультет початкової та мистецької освіти, гр. ПОА-21Б).

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОРТЕПІАННИЙ КОНЦЕРТ НЕСТОРА НИЖАНКІВСЬКОГО

10 грудня 2018 року в актовій залі головного корпусу університету відбувся концерт, присвячений 125-річчю від дня народження фундатора духовної культури Галичини Нестора Нижанківського (1893 – 1940). Від часу створення музика українського композитора зайняла провідне місце у світовому мистецтві. Проживши тільки 47 років, композитор Нестор Нижанківський залишив чималу музичну спадщину. Його доробок охоплює близько 70-ти композицій, різноманітних за жанрами. Це солоспіви, фортепіанна, хорова, симфонічна, камерна, театральна музика, обробки народних пісень.

Віддали шану творчості Нестора Нижанківського студенти класу фортепіано доцента кафедри музикознавства та фортепіано навчально-наукового інституту музичного мистецтва Уляни Молчко. Мистецьке свято розпочав завідувач кафедри музикознавства та фортепіано доцент Людомир Філоненко. Він зазначив, що вже з початку 90-х років ХХ століття до відродження спадщини о. Остапа і Нестора Нижанківського доклалися дрогобицькі дослідники нашого університету, а саме: Р. Сов'як, Л. Філоненко, О. Німілович, О. Фрайт, У. Молчко. Сьогоднішня артімпреза стала своєрідним музичним пам'ятником композитору.

Доцент Уляна Молчко представила багаточисельним слухачам життєвий шлях галицького корифея. Доповідка, в науковому доробку якої монографічні видання про Н. Нижанківського, висвітлює головні сторінки творчої біографії фундатора української музики. Виступ супроводжувався фотопрезентацією, що дала можливість присутнім усвідомити тернистий

шлях професійного становлення тогочасної національної еліти. У. Молчко ознайомила присутніх із провідними інтерпретаціями фортепіанних композицій Н. Нижанківського.

Концертна частина ювілейної імпрези представлена виконанням п'єс митця студентами класу фортепіано доцента Уляни Молчко. У програмі прозвучала «Коломийка» у віртуозному виконанні Марти Абрамів. «Вальс» і «Відповідь на картку з Мадриду» тонко відтворила Софія Січ, «Малу прелюдію» представила Христина Греб, «Інтермеццо» та «Марш» оркестрово насичено проінтерпретувала Світлана Клесовець, «З мого щоденника» блискуче, з широким розмахом музичної думки, заграла Юлія Олач.

На завершення концерту директор навчально-наукового інституту музичного мистецтва професор Степан Дацюк висловив слова подяки доценту Уляні Молчко та студентам її класу щодо успішного проведення мистецького заходу.

Сьогодні є пророчими слова Н. Нижанківського з його праці «Шляхи розвитку української музики»: «Коли наша музика не тільки не завмерла серед віків нашої многотрагедійної історії, не тільки не заломилась у ній, але була все живим пам'ятником живучості нашого народу, і нині, не зважаючи на страшне лихоліття, в якому знаходиться наш нарід, вона не тільки живе, але й доганяє стомилевими кроками ті народи, що стоять у її передових рядах, – то вона, ця наша музика, може бути горда за себе».

У наших серцях назавжди залишиться пам'ять про Н. Нижанківського, музиканта-патріота, невтомного борця за українську музичну культуру.

Ірина СТЕЦІВКА,
студентка магістратури навчально-наукового інституту музичного мистецтва

Подбаймо про безпеку

Розпочинаються зимові канікули – пора відпочинку, свят та розваг. Але для того, щоб канікули були веселими й корисними, необхідно пам'ятати про безпечну поведінку.

Новорічні свята несуть кожному з нас незабутні приємні миттєвості, поздоровлення, побажання, зустрічі. Один з найяскравіших атрибутів святкового настрою – це феєрверки, петарди, ракети та інші вибухові «іграшки», які щорічно використовують тисячі громадян. Але завжди треба пам'ятати, що піротехнічна продукція – не іграшка. Вона за мить може перетворити свято на трагедію. Адже з кожним роком збільшується кількість людей, що отримують від цих забав каліцтва, термічні опіки, різні травми. Дуже часто це трапляється внаслідок необережного, неправильного та безграмотного користування піротехнічними виробами. Щоб уникнути неприємних наслідків від «спілкування» з піротехнічними виробами, необхідно пам'ятати і дотримуватися правил пожежної безпеки. Запуск петард, феєрверків, ракет забороняється проводити всередині приміщення, з балконів та поблизу житлових, господарських будівель, новорічних ялинок.

У зимовий період частішими стають випадки пожеж, опіків, травмування, пов'язані з неправильним користуванням побутовими нагрівальними приладами. Популярністю в цій справі користуються як електроплитки, так і газові плити. У першому випадку може статися пожежа. Газова піч більш небезпечна: ймовірне отруєння газом та навіть вибух. Перед початком опалювального сезону побутові газові котли, печі та інші опалювальні прилади мають бути старанно перевірені й відремонтовані.

Дотримання правил допоможе уникнути небезпеки пожеж та вибухів:

- не користуйтеся для обігрівання помешкань непридатними для цього електронагрівальними приладами;
- перш ніж вмикати електроприлади, перевірте чи в належному стані його нагрівальна частина, чи не ушкоджений дріт та розетка;
- не користуйтеся електронагрівальними приладами поблизу з предметами, виготовленими з легкозаймистих, плавких та горючих речовин, неподалік від газових печей та балонів;
- не нагрівайте прилади до небезпечно високих температур;
- не залишайте їх без нагляду та наодинці з дітьми;
- не ремонтуйте та не перебудовуйте самостійно обігрівальне обладнання, якщо не маєте належного досвіду;
- не вмикайте прилади вологими руками та не торкайтеся оголених електропроводних частин.

ПАМ'ЯТАЙТЕ! У разі займання електроприладу перш за все відключіть його від електромережі, перекрийте доступ повітря цупкою незаймистою тканиною, провітріть помешкання. Не гасіть водою ввімкнене обладнання. Під час пожежі телефонуйте «101».

Усі з задоволенням зустріли зиму, а декому кортіло швидше одягати ковзани і покататися на льоду, у легкий морозець. Ось і ковзанку вже залили водою, утворився гарний лід. Але, щоб уникнути нещасних випадків, треба дотримуватись обережності на льоду. Насамперед, треба навчитися правильно падати: на бік, пригинаючи голову до грудей, або вперед «рибною» – ковзати льодом на животі, витягнути руки. Не можна опиратися на руки, щоб їх не зламати. Ніколи не катайтесь одні, а тільки гуртом. Якщо хто-небудь провалиться у воду, буде кому надати допомогу. Не катайтесь на тонкій кризі. Безпечною є

крига товщиною від 7 до 20 см. Якщо крига під вами провалилася, розставте руки з обох боків на краю льоду, щоб утриматися на поверхні, не піти під лід і кличте на допомогу. Поки вона надійде, намагайтеся зберігати спокій, не борсайтеся у воді. Стараючись не обламувати лід, без різких рухів треба спробувати вибратися на поверхню, наповзаючи грудьми та почергово витягуючи ноги з води.

Не варто забувати і про таку поширену проблему як переохолодження. Переохолодження виникає внаслідок довготривалого впливу низьких температур, коли організм вже не може виконувати функцію терморегуляції. Обмороження – це ушкодження тканин, що спричинюється дією низьких температур. Найчастіше обморожуються ніс, пальці рук і ніг. Причинами обмороження можуть бути легкий або вологий одяг, тісне або мокре взуття. Водночас ключовими факторами є те, скільки часу проводиться на вулиці, вологість повітря і загальний стан здоров'я людини. Для тривалої прогулянки одягайте кілька шарів одягу, захищайте відкриті ділянки шкіри, більше рухайтесь – це прискорить кровотік, завдяки чому ви не замерзнете. Слід зазначити, що на холоді до 70% тепла з тіла людини випаровується через голову. Отже, щоб не мерзли ноги слід утеплювати голову. Низька температура та переохолодження можуть викликати простудні захворювання або спровокувати такі серйозні недуги як запалення легень, ревматизм тощо.

У випадках відмороження окремих ділянок тіла потрібно негайно звертатися до лікаря для отримання кваліфікованої медичної допомоги.

Нестійкі погодні умови – відлига вдень і заморозки вночі – сприяють активному утворенню бурульок на покрівлях споруд, особливо старих будинків із похилим дахом, та на великих деревах. Будьте особливо уважними, проходячи біля будинків або високих дерев. Спершу впевніться у відсутності загрози падіння льодових наростів. Якщо це можливо, тримайтеся на відстані, обираючи найбільш безпечний маршрут руху. У жодному разі не заходьте за спеціальні огорожі.

Правила дорожнього руху незмінні й улітку, і взимку. Проте, у зимовий період є значна відмінність у тому, як поводить себе транспортний засіб на дорозі. Взимку якість дорожнього покриття набагато гірша, ніж влітку. Через погодні умови поведінка автомобіля на дорозі часто буває непередбачуваною. Недопущення аварійної ситуації багато в чому залежить саме від досвіду та стилю керування водія. Головне правило на дорозі взимку – дотримання швидкості руху та безпечної дистанції. Гальмівний шлях, коли дорога засніжена чи покрита ожеледицею, збільшується в рази. Водії та пішоходи часто переоцінюють свої можливості під час руху. І це не рідко призводить до аварій.

Пішоходам, щоб не наражати себе на небезпеку, потрібно знати, що пересуватися тротуаром потрібно не поспішаючи, не бігти. Також небезпека полягає в тому, що на слизькій дорозі може втратити керування автомобіль і випадково зачепити перехожого. Коли чекаєте на зупинці транспортний засіб, потрібно уникати штовхання, бо це може привести до падіння та травмування. Під час переходу дороги будьте особливо пильними. Перетинайте вулицю лише на переході. Уважно придивляйтесь, щоб не було поблизу машин, або переконайтесь, що транспортні засоби вже зупинилися. Особливо слизькі залізничні та трамвайні колії, тому переходити їх потрібно особливо обережно.

Пам'ятайте, що виконання цих рекомендацій стане гарантією безпеки для Вас та Ваших близьких.

Служба охорони праці

